

FARNÍ MĚSÍČNÍK

9. 11. 2008

32. neděle

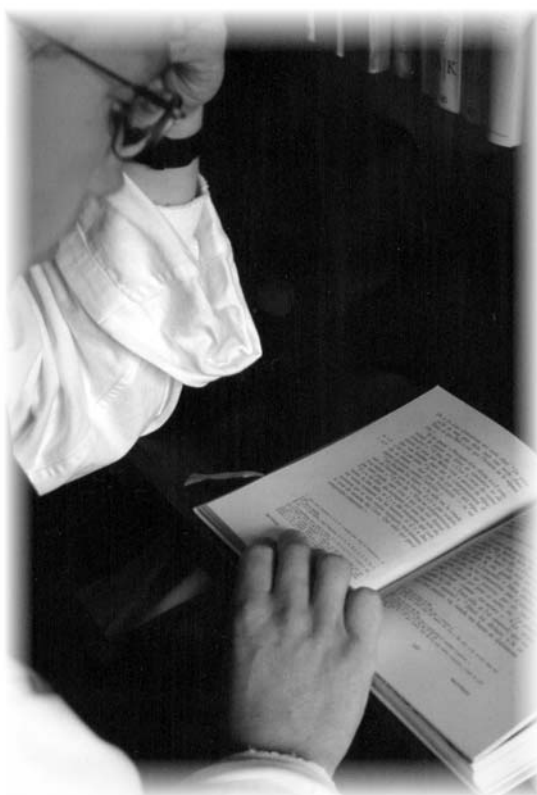
v mezidobí

Číslo: 12

Ročník: 13

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

Liturgický rok, který byl v naší arcidiecézi vyhlášen Rokem Bible, se chýlí ke konci. Uzavřeme ho slavností Ježíše Krista Krále a 1. neděle adventní už otvírá nový církevní rok.

Církevní rok
není nějakou duchovní hrou
o Ježíšově životě, jak by se mohlo
při povrchním pohledu zdát.
Církevní rok
je slavení tajemství Kristova života v čase.
Dokonce jeho zpřítomnění.

Liturgie nás vtahuje do toho, co se jednou
skutečně odehrálo jako historická událost,
co však nezaniklo
jako jiné historické události
díky tomu, že Kristus svou smrtí
a zmrtvýchvstáním
zničil smrt.

Proto všechno, co Kristus je a co vykonal
má účast na Boží věčnosti.

S použitím textu P. Jiřího Mikuláška

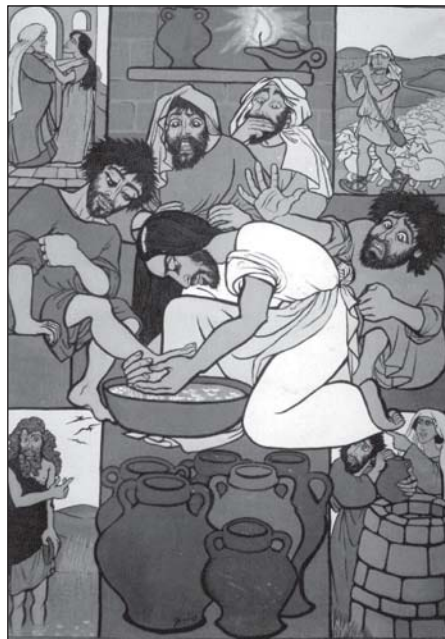
Není možné žít v neustálé radosti, ale je možné žít v trvalém pokoji.

Kalendář		13. listopadu - 13. prosince 2008				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
				13. sv. Anežka Česká	14. sv. Mikuláš Tavelič	15. sv. Albert Veliký
16. 33. neděle v mezidobí	17. sv. Alžběta Uherská	18. Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla	19. sv. Mechtilda z Helfty	20. sv. Felix z Valois	21. Zasvěcení P. Marie v Jeruzalémě	22. sv. Cecilie
23. Ježíš Kristus Král	24. sv. Ondřej Dung-Lac a druhové	25. sv. Kateřina Alexandrijská	26. sv. Silvestr	27. sv. Virgil	28. sv. Mansuet (Miloslav)	29. sv. Saturnin
30. 1. neděle adventní	1. sv. Edmund Kampián	2. sv. Bibiána	3. sv. František Xaverský	4. sv. Barbora	5. sv. Sába Jeruzalémský	6. sv. Mikuláš
7. 2. neděle adventní	8. P. Maria, počatá bez poskvrny prvotního hříchu	9. sv. Jan Didak	10. sv. Julie a Eulálie	11. sv. Damas I. (Hostivít)	12. P. Maria Guadalupe	13. sv. Lucie

Král a jeho poddaní

Všechno, co Boží Syn, Pán a Král podstoupil, aby uskutečnil Otcem uložený úkol a obnovil na zemi Jeho království, je nejpádnějším důkazem, jak velice mu na tom záleží. Možná, že uprostřed dnešního světa, plného nevěry, hříchů, protikladů, bídy, nespravedlnosti a bezcitné krutosti, se nám skutečnost Božího království jeví zcela nereálná. Nesplnitelné plány a marné ideály však můžeme mít jen my lidé, kteří nevíme, na co vlastně stačíme a co všechno se nám může postavit do cesty, ale u Boha tomu tak není. On ve své věčné moudrosti a všemohoucnosti všechno vede bezpečně ke svému cíli a bez jeho vědomí se nic neděje. Odvěké záměry Boha Krále nemůže nic překazit. Jeho vládní program je vyjádřen zcela jednoznačně: *V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje... bude panovat od moře k moři, od Řeky až na konec světa* (Ž 72,7-8). Toto království se musí stát skutečností. Má-li dnešní svět daleko k podobě takového království, pak chyba není na straně Božího záměru, ale na straně těch, kteří vstoupili pod jeho prapor a přijali úkol uskutečňovat jeho božské plány zde na zemi a především seznamovat svět s tímto nejvyšším a nejslechetnějším Vládcem. Za naším Králem nemusíme chodit někam daleko ve vymezeném čase. On sám přichází za námi, chce dokonce přebývat přímo v nás, aby byl svým poddaným k dispozici bez jakéhokoliv časového omezení, a to v nejdůvěrnější blízkosti osobně s jedním každým z nich. Nikdo nemusí posílat žádost o audienci a čekat dlouhou dobu na krátkou vymezenou chvíli, pokud mu vůbec bude

udělena. Proto je úcta ke Kristu Králi tak těsně a ne-rozlučně spojena s úctou eucharistickou, protože On právě v Eucharistii je s námi po všechny dny až do skonání světa. Je to Král, který nevyvádí nekompromisně daně, ale štědrě rozdává své milosti. Je to Král, který vede nejzávažnější a nejtěžší bitvu, ale vede ji s jasným vědomím, že je neporazitelný. Nepřebývá v bezpečném zázemí a neobětuje pro své vítězství, slávu a moc života svých poddaných, ale v první linii obětuje sám sebe pro jejich věčnou blaženost a slávu. Je to král, který svou nesrovnatelnou moc uplatňuje tak, že sám slouží svým poddaným daleko více než jeho poddaní jemu. Nepřítáhl za námi s vojenskou silou, aby si nás podrobil. Zve nás do svého království tím, že nám nabízí svou nekonečnou lásku.

Máme Krále, ve kterém žijeme, pohybujeme se a jsme, ať už si toho jsme, či nejsme vědomi. **Nemusíme se s nikým dělit o jeho lásku a přízeň, jednomu každému ji věnuje celou a bez výhrad, jako by byl tím jediným na světě.** Ještě v jednom se tento nejvyšší Pán a Král liší od pozemských vladařů. V tom, jak je sám dokonale podřízen svému nebeskému Otcovi. Nepřišel, aby konal svou vůli, nýbrž vůli toho, který ho poslal. Vůle našeho Pána je projev věčné a nekonečné moudrosti. Jedině její bezvýhradné přijetí a plnění nás zapojuje do Božího díla největší lásky a svrchované spravedlnosti. Naším velkým problémem se však stalo, jak spojovat jeho tak důvěrný vztah k nám s nezbytným vztahem naší úcty a poddanosti k jeho královskému majestátu. Obojí spolu neoddělitelně souvisí. Při vši jeho i nejdůvěrnější blízkosti bychom nikdy neměli ztratit ze zřetele, že je a zůstává svrchovaným Pánem nebe a země. Když se mu klaníme, klaníme se mu nejen pro jeho božskou vznešenost a nejvyšší svatost, ale také z úžasu a úcty k jeho neuvěřitelné něžné lásce. A když s ním důvěrně rozmlouváme, musíme být uchvázeni nejen jeho něžností a láskou, ale i úžasem nad jeho vznešeností, nad tím, jak se k nám snižuje a s námi sblížuje ten Nejvyšší. Je vznešenější pomyšlení než to, že stojím pod praporem Krále nebe a země, který je nejen mým nesmrtelným Velitelem, ale i Otcem, Bratrem, Přítelem, Ženichem, který je mým vším? Toto vědomí ať řídí všechny naše projevy bohopocty, které jsme povinni vzdávat našemu Králi, pokleknutím před svatostánkem počínaje.

Z časopisu Světlo 47/2007

Naše farnost dnes

Z farních matrik - říjen 2008

Pokřtěni byli: Viktorie Krůželová
Veronika Lišková
Jakub Fojtík

Pohřbeni byli:

Miroslav Kaláč (1941)
Vlastimil Macháč (1948)
Jaroslav Turena (1946)
Karel Blanař (1925)

ROK BIBLE

Sedm pravidel k pochopení Písma - T. Longman

Sedmé pravidlo

Stále sleduj celek biblické zvěsti (celou radu Písma)

Biblický úryvek bychom nikdy neměli číst odděleně od celého Písma. Zatímco Bůh je tím definitivním Autorem celku, do Bible přispívalo mnoho lidských autorů. Ačkoliv Bible je sbírkou mnoha knih, je to zároveň také Kniha jedna. Ač nám vypráví mnoho příběhů, všechny spolu tvoří Příběh jediný.

Z tohoto pravidla plyne několik důležitých závěrů. Zaprvé: nikdy bychom neměli založit nauku či morální poučení Písma na málo známém či nejasném úryvku. Ty nejdůležitější myšlenky jsou v Bibli vždy uvedeny více než jednou. Pokud nás text poučuje o čemsi, co zní tajemně, sám je obtížně pochopitelný a navíc nenacházíme jiný text, který by náš závěr podpořil, nesmíme mu přikládat přílišnou závažnost.

Za druhé: pokud jedna pasáž (A) zdánlivě říká něco, co je v jasném rozporu s jiným místem (B), musíme ji (A) vykládat se zřetelem k B. Jinými slovy - význam obtížnějšího textu je nutno odvodit tak, aby tento byl ve shodě s tím, co praví Písmo jako celek.

Vloni jsem byl požádán, abych v oblíbeném rozhlasovém pořadu diskutoval na téma Kristova návratu. Ve studiu se mnou byl jeden učitel, který právě dopsal rozvláchnou knihu, v níž dokazoval, že Ježíš měl přijít znovu v roce 1994.

Ta diskuse by se nebyla uskutečnila, pokud by on se svými příznivci použil tuto radu. Ano, měli po ruce všemožné komplikované matematické důkazy založené na podivných výkladech Písma, které je přivedly k přesvědčení, že se Kristus má opravdu v roce 1994 vrátit na zem. Ale zdravé učení Písma jednoduše jejich argumenty vyvrací. Pohlédněme na Mk 13,32: "O onom dni ani hodině neví nikdo." Tento verš by měl stačit na to, aby zastavil všechno manipulování.

Abychom mohli uchopit celou Boží zprávu, musíme studovat témata a analogie, které se táhnou od Geneze až po knihu Zjevení. Potom při čtení jakékoli pasáže budeme schopni určit její místo v rozvíjejících se dějinách spásy.

Toto pravidlo je zvlášť důležité při četbě textů starozákonních. Nakonec i sám Kristus nám říká, že celý Starý Zákon, nejen mesiánská proroctví, vyhlíží Jeho příchod (Lk 24,25-27,44). Přečtěme si prvních 11 veršů ze 4. kapitoly Markova evangelia, kde je popisováno Ježíšovo pokušení na poušti. Máme-li při četbě na mysli smysl celého Písma, můžeme zaznamenat v údajích o 40 dní a 40 nocí trvajícím pobytu Ježíše, Syna Božího na poušti, určitá znamení. Ta mohou odkazovat na 40tileté putování izraelitů pouští. Ale toto srovnání jde ještě dále. Izraelci byli totiž pokoušeni ve stejných oblastech jako Ježíš: (1) hlad a žízeň, (2) zkoušení Boha a (3) uctívání falešných bohů. A tak Ježíš ukazuje, že On jako Syn Boží, je poslušný v tom, v čem Izraelci poslušnost neosvědčili. Na pokušení Ježíš reagoval tím, že citoval z Deuteronomia, právě toho textu, který byl obsahem Mojžíšova kázání na konci 40-ti letého putování.

Čteme-li Písmo s ohledem na jeho celý význam, jsme nejen ochráněni před mylnými závěry, ale navíc získáme i hlubší pohled do Božího Slova.

Závěr

Naprostě objektivní přístup ke čtení a porozumění Bible neexistuje. Každý z nás k ní přichází se svými otázkami, problémy, starostmi i radostmi. A nelze k Bibli přijít jinak než s vlastní kulturní a společenskou zkušeností. Tato pravda ale představuje vedle velké výhody i jisté nebezpečí.

Výhodou je, že Bible má co říci ke každému životnímu příběhu. Tím nebezpečím je, jak jsme poznali, že Slovo Boží se překrucuje a čte způsobem, kterým nikdy být čteno nemělo.

K tomu, abychom se vyhnuli tomuto nebezpečí a zároveň měli z Bible největší užitek, máme ještě tři rady. Tou první je řídit se našimi sedmi pravidly porozumění Písma. Ta nám pomohou nevkádat do textu své vlastní názory a naproti tomu odhalit úmysl samotného Autora.

Druhou radou je číst Písmo ve společenství. To znamená: nebýt při interpretaci Písma osamělým běžcem. Mluv s druhými o tom, co pro ně Bible znamená a buď ochoten přijmout i to, jak oslovuje je. Čti knihy, které napsali křesťané různých povolání a pocházející z odlišných kulturních prostředí.

A konečně, ponoř své naslouchání Písmu do modlitby a pros Ducha svatého, aby ti otevřel oči a tys mohl najít celou pravdu

v Bibli obsaženou. Bez Ducha nelze Boží Slovo pochopit.

Porozumění Písmu však nemá být vyčerpávajícím břemenem. Koneckonců, Bůh, který nám Své Slovo dal, touží, abychom mu rozuměli. A Jeho touha je silnější než naše!

Přeložil Tomáš Audy

Dne **14.11.2008 po mši sv.** se uskuteční v kostele představení.

Lurdský zázrak

Recitační pořad s hudebním doprovodem

Pořad připravil a recituje: Kamil Koula

Hudební doprovod: Milan Miech

(člen Moravské filharmonie Olomouc)

...Dáma stojí před jeskyní, blízko břehu řeky. Její úsměv není milostivý, nýbrž kamarádský... Bernadetta pomalu rozevře paže a zvolna je spustí, není s to ukrotit tu hroznou otázku, která jí mlčky vyvře ze srdce: Ach, Madame, je to naposled? Je to opravdu naposled? Dáma, která té otázce přesně rozumí, neodpoví, ani mlčky. Jen se usměje, ještě lehčeji, radostněji... A tento úsměv znamená: Naposled je slovo, které my neznáme. Zajisté, rozloučíme se dnes na delší čas, ale já zůstanu ve světě a vy zůstanete ve světě...!

Dávno už nastal soumrak. Krok za krokem se blíží noc. Bohatě hvězdnaté červencové nebe se zvolna odhaluje. Když Bernadetta už stěží co rozeznává a postava Dámy je pouze neurčitou září, Dáma vykročí. Jde zvolna, velmi zvolna, aniž se od dívky odvrací...

Přibývá hvězd. Snad se zařihají z radosti nad příchodem své Královny... (úryvek)

Pozvánka pro mládež

Zveme mladé v **sobotu 29. listopadu na vigili** před 1. nedělí adventní, kterou začne nový církevní rok. Vigilie se uskuteční v **Luhačovicích**. Bližší informace naleznete na vyvěšených plakátech.

Adventní věnce

Milé děti, milí rodiče a prarodiče!

Srdečně vás všechny zveme na tradiční výrobu adventních věnečků do Orlovny. Sejdeme se ve čtvrtek **27.11.2008 ve 14.30 hodin v Orlovně**. Vezměte si kromě dobré nálady také kulatý základ pro věnec a čtyři svíce. Ozdůbky, chvojky i malé občerstvení bude zajištěno. Adventní věnce budou posvěceny při nedělní mši svaté. Určitě přijďte! Moc se na vás těšíme.

Pleteme pro malomocné

V průběhu podzimního a zimního období, kdy už jsou delší večery, budeme opět plést obvazy pro malomocné, kteří neskutěčně trpí a kterým alespoň tímto způsobem pomůžeme v jejich bídě. Pro ty, kdo se chtějí nově zapojit do tohoto díla opakujeme některé údaje.

Je potřeba dodržet stanovený druh příze a rozměry.

Materiál : příze Sněhurka, bílá barva

Jehlice : č. 2,5 (dva a půl)

Rozměry: úzký obvaz - 25 ok včetně okrajových

Širší obvaz - 30 ok včetně okrajových

Z obou stran se plete hladce. Délka 275 vroubků.

Po dokončení zapošíť.

Ve dnech 5.- 26.10 2008 probíhalo XII. generální shromáždění Synody biskupů konané v Římě

Za Českou biskupskou konferenci se synodního shromáždění zúčastnil kardinál Miloslav Vlk.

Téma XII. řádného generálního shromáždění Synody biskupů bylo *Boží slovo v životě a poslání církve*. Bylo založeno na citátech z Bible - "Spíše jsou blahoslaveni ti, kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho" (Lk 11,28) a "Moje matka a moji příbuzní jsou ti, kdo slyší a plní Boží slovo" (Lk 8,21)

XII. řádného generálního shromáždění se účastnilo 253 synodálních otců, představitelé 13 východních katolických církví, 113 biskupských konferencí, 25 úřadů Svatého stolce a Unie vyšších řeholních představených. Z 253 synodních otců pochází 51 z Afriky, 62 z Ameriky, 41 z Asie, 90 z Evropy a 9 z Oceánie. Nejstaršímu synodnímu otcovi je 88 let (patriarcha z Antiochie kardinál Pierre Nasrallah Sfeir) a nejmladšímu 39 let (Mons. Anton Leichtfried, světitel biskup ze Sankt Pöltenu v Rakousku). Průměrný věk činí 63 let. Synodního shromáždění se dále zúčastní 41 odborníků z 21 zemí, z toho 6 žen, a 37 auditorů z 26 zemí, z toho 19 žen.

Pozvání papeže přijali také **tři zvláštní hosté** - židovský biblista Shear Yashiv Cohen, vrchní rabin z Haify, který hovořil o tom, jak židé čtou a vykládají Svaté písmo, dále A. Miller Milloy, generální sekretář United Bible Societies a bratr Alois, převor komunity Taizé. Zastoupen je i moskevský patriarchát, anglikáni a luteráni.

Arcibiskup Eterović **vyzval všechny**, zvláště osoby zasvěceného života, **k vroucí a vytrvalé modlitbě, aby výsledky práce shromáždění Synody biskupů vedly k obnově lásky k Božímu slovu**, které v Písmu Svatém nachází své osvědčené vyjádření, k živé dynamice církve a k jejímu poslání evangelizovat a povznášet lidstvo.

Podle internetu

Potřebná kniha

Proč NE eutanazii aneb Být či nebýt

MUDr. Marta Munzarová a kol., Karmelitánské nakladatelství 2008, 87 stran

Zamyšlení

Společnost je nakloněna eutanazii, ačkoli vůbec neví, že volí zlo. Máme právo vzít někomu či sami sobě život? Nepodobá se to nápadně interrupci? Když se jednalo před 51 lety o schválení zákona o interrupci, mluvilo se jen o několika beznadějných případech těhotenství ročně...

A jaká je dnes situace? Dnes se stalo „normální“ jít na interrupci, dítě se stalo tak velkou překážkou v životě ženy, že se volí zcela běžně smrt dítěte... a nazývá se to přerušением těhotenství, přestože se nejedná o žádné přerušování, ale o nevratný stav - ukončení života a smrt.

Autorky knihy se setkávají stále se stejnou zkušeností - na začátku besedy s mladými lidmi by většina z nich (za určitých podmínek) hlasovala pro eutanazii. Po vysvětlení pojmů a souvislostí naprostá většina z nich své názory koriguje a mnozí se ptají: „Proč nám to někdo nevysvětlil dřív?“

E. Petruřjové

Výše uvedená kniha je napsána přehledně a srozumitelně.

Vysvětluje základní pojmy týkající se eutanazie a uvádí konkrétní argumenty proti jejímu uzákonění - používání. Mimo to popisuje skutečné případy, které uváděné argumenty podporují. Přečtete si ji! Zvláště ti z vás, milí čtenáři, kteří se domnívají, že „smrt na požádání“ by mohla být někdy dobrým řešením.

teM

Misijní neděle

Výtěžek sbírky na misie v našem kostele byl 60 200 Kč

„Tato pomoc se dostává do misijních oblastí na základě žádostí od místních odpovědných lidí. Vedoucí projektů jsou povinni vždy doložit způsob využití darovaných finančních prostředků na příslušný generální sekretariát v Římě. Ze získaných prostředků se v rámci Papežského misijního díla zajišťuje kvalitní a systematická pomoc nejchudším v 1.100 diecézích světa, na které se podílí téměř 650 tisíc biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, katechetů, bohoslovců a laických spolupracovníků. Podporují se **katechetické, vzdělávací, charitativní a sociální projekty, školy, nemocnice, domovy pro sirotky a staré lidi, dispensária a lepro-střediska, stavby a opravy kostelů a jiné.**

Papežská misijní díla vždy vyžadují od místních lidí na jednotlivých projektech **spoluúčast**, vychovávají a vedou lidi z misijních oblastí k umění hospodařit a k postupné samostatnosti. Systematické zlepšování situace v těchto krajinách je koordinováno skrze místní biskupy, kteří jsou garanty jednotlivých projektů. Národní ředitelé Papežských misijních děl spolu s jejich diecézními řediteli a spolupracovníky na celou pomoc dohlížejí a koordinují ji.

Na činnost Papežského misijního díla šíření víry lze kromě sbírky na Misijní neděli přispívat též v průběhu celého roku.

Z internetu

U příležitosti 30. výročí zvolení papeže Jana Pavla II.

jsme mohli zhlédnout v našem kostele dokumentární film „Čtvrt století s Janem Pavlem II.“ Nevím, nakolik tento film koho oslovil, ale mě tam zaujal jeden jeho výrok, který pronesl brzy po svém zvolení a to: „Nebojte se“ a toto slovo se během promítání několikrát opakovalo.

Dnes již zemřelý papež svým životem dokázal, že se opravdu nebojí. Svojí odvahou si získal respekt a lásku v celém křesťanském i ateistickém světě. Zůstal rovný i přes jeho nemocí pokřivené tělo a hlavně zůstal „lidským“ až do konce. Věděl, pod čí zástavou jde.

Je to výzva i pro nás. Nebojme se, vždyť jsme děti Boží-děti královské.

M.J.

„Modlitba Svatý Michaeli, archanděli“

byla napsána papežem Lvem XIII. Na konci října 1886 Svatý otec přikázal, aby se ji kněží modlili po zakončení každé tiché mše svaté.

My starší ji známe v podobě, kterou poslední dobou v kostele odřikáváme po modlitbě růžence, ale jednotná pro všechny diecéze, v novější češtině a tím také pro děti a mládež srozumitelnější formulace je uvedena v **Kancionále pod číslem 22 na straně 23.**

Modleme se ji proto tak, jak je v Kancionále. Je to modlitba kratičká, ale velmi účinná.

TeM

Poznávejme naše památky - IV. část

10. Kaple Sv. Anny - kaple byla vystavěna na podnět cítelek sv. Anny v Brumově v roce 1888 farářem Josefem Bilčíkem. Na oltáři jsou vepsány dva

letopočty: LEV XIII.50 let knězem R.1887 a Franz Josef I. 40 let císařem R.1888. V roce 1926 při stavbě železnice Vsetín-Bylnice, při budování tunelu, byla kaple při odstřelu zeminy poškozena a následně opravena. V roce 1965 byla kaple jako chráněná památka opravena. Byla vyměněna okna, dveře, oplechována věžička a opravena fasáda. V roce 1988 k oslavě jejího stoletého trvání obětaví občané města provedli oplocení a opravu této kaple. Každoročně se u kaple koná slavnostní mše svatá na svátek sv. Anny. V roce 2008 byla provedena oprava fasády a střechy kapličky, byly pokáceny staré stromy v jejím okolí a na jejich místech byly vysázeny 4 lípy, které jsou symbolicky pojmenovány po částech města (Brumov, Bylnice, Sv. Štěpán a Sidonie).

Informace byly čerpány z [www.stránky farnosti](http://www.stránky.farnosti) a od pana Sáby. Informace shromážděvalo a foto pořídilo místní skautské středisko a Stanislav Floreš ml.

Biblické otázky

1. Na které části se dělila Palestina v době novozákonní?
2. Co nařídil císař Augustus?
3. Do kterého moře se vlévá řeka Jordán?
4. Jak se jmenovali rodiče Jana Křtitele?
5. Co jedl Jan Křitel?
6. Která vdova potkala malého Ježíše v chrámu?
7. O kterém svátku byl dvanáctiletý Ježíš v chrámu?
8. Co obětovali Josef s Marií, když přišli s Ježíšem do chrámu?
9. Co znamená „šabbat“?
10. Jak se jmenovali učedníci, které Ježíš k sobě povolal?

(správné odpovědi jsou na konci rubriky Svědectví)

Max Kašparů: VĚROMĚR

... zda to není právě naše vina, vina nás, křesťanů, že nedáváme Ježíše Krista tomtu světu jako naději a řešení, ale jako mrtvolu. Jako někoho, kdo se těm druhým plete pod nohy a komplikuje jim život.

Zeptejme se sami sebe, zda právě my jsme přijali Ježíše jako světlo, jako balzám, jako lék? Jsme sami Ježíšem a pro Ježíše nadšeni tolik, že svoláváme své přátele a nabízíme víru v Syna Božího i jim?

Nebo vystupujeme před lidmi jako muzeální rekvizity, které se snaží na začátku jedenadvacátého století se zdviženým prstem napravovat svět a dávat mu mravní lekce?

Nepohřbíváme vlastníma rukama víru a nestěhujeme se k ní do hrobu zavaleného kameny přetvářky a nasládlého pobožnickářství?

Nežijeme na hřbitovech, které lidé hledající Boha obloukem obcházejí? Nejsme sami zdaleka čitelní svou životní strnulostí a nesrozumitelným nářečím?

Je na nás vidět upřímná a nesektářská radost z toho, že jsme našli cestu, pravdu a život?

Jeden mladý muž mi řekl, že kostelní dívku pozná podle sloganu: "Smutný pohled, bledá líčka - jedním slovem katolička."

Tak možná vypadá výše popsaný typ dívky kostelní. Tak ale nevypadá v žádném případě člověk, **kteří uvěřil v Ježíše Krista, přijal ho jako Pána a přítele**, odvalil kameny z vlastního hrobu a **spolu s Ježíšem vstal**.

V ŽIVÉ VÍŘE DO NOVÉHO ŽIVOTA!

Svědectví

Jak se schylovalo k mému pohřbu

Žil jsem spíš big beatem než vírou...

Narodil jsem se roku 1952 v Kořenci u Boskovic. Byl jsem pokřtěn i biřmován. Po základní škole jsem vystudoval gymnázium v Boskovicích. Hrával jsem v bigbeatové kapele, v orchestru „SPEKTRUM“ Boskovice, asi šest let. Vystřídal jsem též několik zaměstnání a také vyzkoušel práci v olešnické Masně. Ta byla poslední světskou štací dostat se na vysokou školu.

Ve 26 letech jsem onemocněl rakovinou, která se během roku 1980 rozšířila po celém těle. Byl jsem na dvou operacích a podstoupil jsem spoustu chemoterapií. Nepomohlo to a můj konec byl zpečetěn. Měl jsem též oboustrannou rakovinu plic, kašlal jsem krev. Lékaři

řekli mojí mamince, aby připravovala pohřeb. Dávali mi maximálně týden života. V té době jsem byl už „obrácený“ po předchozím velmi vlašném duchovním životě. V tomto „posledním týdnu života“ jsem se rozhodl jet do Budapešti na charismatické setkání 1. -3. listopadu 1980. Bylo to právě o víkend. Šlo o tajné mezinárodní setkání charismatických a viděl jsem tam skutečné zázraky uzdravení a obrácení...

Po vyzvání jsem přišel dopředu, aby se pomodlili i za mne. Nikoho jsem tam tehdy neznal, ani oni neznali mne. Dali mi tlumočnicku, manžele z Komárna. Při modlitbách v jazycích jedna paní začala ke mně prorokovat z Ducha Svätého: „Dnes jsi smrtelně nemocný, ale Ježíš Tě uzdraví na těle i na duchu, a pak odevzdáš celý svůj život Pánu Bohu a staneš se služebníkem Božím. Tak se stane!“ Opakovala: „Musíš

věřit - tak se stane!“ A tak se skutečně stalo: Byl jsem uzdraven!

Doma mě čekalo nemilé překvapení: Očekával mě tu pan farář, a s ním vzdálený strýc z Brna a jedna příbuzná - rádo-vá představená. Oba přijeli na pohřeb, samozřejmě na můj! Já jsem jim řekl: „Jsem uzdraven a žádný pohřeb nebude. Můžete odjet domů. S Pánem Bohem!“ Oni se však nedali tak rychle odbyť a mermocí trvali na svém, společně s mojí maminkou a sestrou. Nastala velká hádka: Oni chtěli za každou cenu, abych se připravil na smrt a přijal všechny svátosti nezbytné ke spáse. Já jsem to odmítnul s tím, že jsem zdrav... Tak jsme se „řezali“ až téměř do rána. Ráno oba odjeli s nepořízenou. Moje drahá maminka nevěřila, že jsem zdrav - ještě po celý seminář až do primice!

Do semináře mě vzali až za tři roky.

Ani církevní představení nechtěli věřit v mé uzdravení. Byl jsem 12 let v plném invalidním důchodu, i po dobu studia a ještě jako kněz v pastoraci. Když jsem se hlásil na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu, dostal jsem posudek od lékařů ze Žlutého kopce z Brna: „Neschopen jakékoliv tělesné i duševní činnosti“. Tečka. Když to v Litoměřicích uviděla přijímací komise, spráskli ruce: „Co s tebou budeme dělat? Důchodce, a ještě neschopen, se hlásí na studium vysoké školy teologie. To jsme tady ještě neměli.“ Řekl jsem jim, že zajedu do nemocnice na „Žluták“ do Brna, aby mi zrušili důchod a uschopnili mě ke studiu na vysoké škole. V nemocnici mě ale lékařské kapacity odmítly. Oni prý vědí lépe, co dělají, a nebudou měnit svá rozhodnutí kvůli nějaké přijímací komisi

v Litoměřicích. A zatím, co jsem byl v Brně, mě však ona litoměřická přijímací komise, složená ze zástupců Církve a státních - komunistických orgánů, přijala na fakultu... Tak se v naší zemi stalo, že „neschopný, umírající invalida“ vystudoval Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu, stal se knězem a sloužil Bohu, a ještě při tom bral plný invalidní důchod!

U lidí je to nemožné, ale ne u Boha, vždyť u Boha je možné všechno. Amen.

Kněžské svěcení jsem přijal 25. 6. 1988.

Rok a půl jsem působil v Liberci. Po sametové revoluci jsem byl poslán na poutní místo do Křešic u Litoměřic a k němu patří další řada farností. Zde působím dodneška.

*P. Jaroslav Stríž - Z časopisu
Milujte se č 6/2008*

Správné odpovědi k biblickým otázkám

1. *Judsko, Samaří, Galilea,*
2. *Sčítání všeho lidu a majetku, Lk 2,1*
3. *Do Mrtvého moře*
4. *Zachariáš a Alžběta, Lk 1,13*
5. *Kobylky a včelí med, Mk 1,6*
6. *Prorokyně Anna, Lk 2,36-38*
7. *O Velikonocích, Lk 2,41-42*
8. *Zhrdličky nebo 2 holoubata, Lk 2,24*
9. *Sobota, den odpočínutí*
10. *Petr, Ondřej, Filip, Matouš, Bartoloměj, Jidáš, Jakub Alfeův, Tadeáš, Jan, Tomáš, Šimon, Jakub Zebedeův, Lk 6,13-16*

„Syti nás tím, čím žili“

Ze života a myšlenek svatých

Nedávno jsme prožili svátek Všech svatých, při němž si uvědomujeme, že svatí to nejsou jen ti, které církev vysloveně za svaté či blahoslovené prohlásila, ale že jsou to všichni zesnulí, kteří už jsou v Boží přítomnosti, čili celá církev oslavená.

Jsou to určitě často lidé, o jejichž svatém životě věděl jen Bůh sám. Mezi takové svaté jistě patří i maminka Dona Boska Markéta, jejíž život vám chceme, milí čtenáři, přiblížit.

Markéta Occhienová

Nelze několika slovy popsat veliký profil této ženy. O velkém hrdinovi, o velkém generálovi, o velkém vědci to lze. O svatém člověku však nikdy. Svatost je prosté hrdinství, které trvá 365 dnů v roce. Není to sbírka dojímavých příběhů. Heroismus matky Markéty má základ v tom, že se starala o své děti, sklízela úrodu na poli, prala a vařila, spravovala chudé oblečení. Velký světec Don Bosco byl od ní vychován. Pokusím se načrtnout v hlavních rysech lidský příběh a to slovy, která by nám jí ukázala v každodenním životě. Milá a hezká, mladá a duchaplná, se Markéta Occhienová stala centrem zájmu mnoha mladých mužů, kteří ji chtěli požádat o ruku.

Až když měla 23 let, v roce 1812, řekla své ano Františku Boscovi, rolníkovi, který se ve svých 27 letech stal vdovcem s jediným synem Antonínem a kterému předtím zemřela ještě dcera Tereza. Pán požehnal spojení Markéty a Františka - píše Lemoyne - a obšťastnil je dvěma syny. Prvnímu, který se narodil v roce 1813, dali jméno Josef a druhému, narozenému 16. srpna 1815, dali jméno Jan. V květnu roku 1817 jim zemřel tatínek na zápal plic. Markéta přijala Boží vůli, ale od toho okamžiku se její život naplnil mnohými tíživými věcmi, které musela řešit: vedení domu, obdělávání pole, vinice. Přitom však nezapomněla, že je na prvním místě matkou svých dětí. Když její syn Jan je před kněžským svěcením, řekne mu jeho matka: „Jdi si svou cestou a neohlížej se na nikoho. Nejdůležitější je, abys plnil Boží vůli. Od tebe nic nechci, nic neočekávám. Narodila jsem se jako chudá, žila jsem jako chudá a chci zemřít jako chudá. Spíše ti chci říct ihned toto: kdyby ses na neštěstí stal bohatým knězem, nikdy nevzkročím do tvého domu.“ Don Bosco nikdy nezapomněl na tato slova. Uprostřed kněžského života byl knězem chudým a kněz chudých lidí. V roce 1846,

v okamžiku když otevřel své první dílo pro opuštěné chlapce, mohl říct své matce: „Jednou jste mi řekla, že když se stanu bohatým, nikdy byste nepřišla do mého domu. Teď jsem naopak chudý a bydlím u mne tolik opuštěných chlapců, chcete přijít ke mně? Markéta měla tehdy 58 let a byla babičkou devíti vnoučat. Avšak na návrh syna odpověděla: „Když se domníváš, že je to Boží vůle, jsem připravená přijít.“

V roce 1846 přišla do velice chudého domu na Valdoku mezi povykující „uličníky“ oratoře. Nikdy z toho domu neodešla. Byla to pro ni oběť a byla velice bolestná. Bůh jí však povolal, aby byla matkou sirotků a ona to mlčky přijala. Život prvních chlapců, které Don Bosco a jeho matka přijali, byl velice chudý. Kromě nedostatku jídla jedním z největších problémů byla osobní hygiena. Matka Markéta si udělala prádelnu. Někteří kromě toho, co měli na sobě, neměli nic ani na převlečení. Byli tak špinaví, že je nikdo nechtěl zaměstnat. Když chlapci šli spát, považovala Markéta za svůj úkol spravit to, co bylo roztrhané a vyprat košile, které snad nikdy předtím nepoznaly vodu, aby to ráno mohli obléct. Matka Markéta byla svatá takovýmto způsobem. Dělal to od roku 1846 do 1856. Deset let uprostřed křiku stovek chlapců, kteří zpívají, ale také se hádají.

Je svědkem toho, jak její syn rozmnožil jedlé kaštiny a chleba, a chlapci mu tleskají. Ona je rozmnožovala po deset let, a nikomu nepřišlo ani na mysl, aby jí zatleskal. Matky dělají tolik zázraků, že kdybychom jim začali tleskat, nepřestaneme nikdy.

25. listopadu 1856 odchází. Zápal plic a jejich 68 let strávených tvrdou prací jí dovedly k tomu, že ji Bůh volá. V oratoři však, kde je několik stovek chlapců, se zdálo, že se život zastavil. Chudí si toho všimnou, když schází někdo, kdo je měl rád. Ti lidé cítí, že je zapotřebí ráje, kde takoví lidé neumírají nikdy.

Základní devizou této svaté ženy bylo, že byla opravdu dobrá pastýř, nikdy nehledala sebe ani své osobní pohodlí, ale od samého začátku viděla smysl svého života v oběti pro druhé.

Dne 24. listopadu 2006 v salesiánském generalátě na ulici Pisana v Římě proběhly oficiální oslavy 150. výročí úmrtí Matky Markéty. ..

Po zpěvu hymnu Matce Markétě, který složil Fr. Domenico Machetta, přednesl Fr. Enrico dal Covolo, hlavní postulátor, komentář k znění Dekretu prohlašujícímu Matku Markétu za ctihodnou.

Převzato z časopisu Salesiánská rodina

9. 11. 2008

Posvěcení lateránské baziliky

1. čtení Ez 47,1 - 2. 8 - 9. 12

2. čtení 1 Kor 3,9c - 11. 16 - 17

Evangelium Jan 2, 13 - 22

„Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.“

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovci a holubů i směnárny, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovci a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: 'Horlivost pro tvůj dům mě stravuje.' Židé mu však namítli: „Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?“ Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím!“ Tu židé řekli: „Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let - a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?“ On však to řekl o chrámu svého těla. Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl.

Lateránská bazilika

Ozvěna slova:

Slavení památky posvěcení chrámu byl odedávna radostný den. Děkování Bohu za to, že máme svůj kostel, kde se můžeme scházet k bohoslužbě, že je tu Pán s námi radostně přítomen. Jdeme tu rádi? Rádi pomáháme při jeho úklidu, výzdobě, opravě? I dnes máme čeho litovat a za co Pána odprošovat. Jsou i dnes kostely a chrámy jen přežitkem, starožitnou památkou, nebo mají stále místo tam, kde lidé žijí jako lidé? V chrámech se scházejí lidé z celé vesnice, městečka či města. Vedle sebe tu sedí lidé z nevraživých rodin, spolu nemluvící sousedé, ale přesto vytvářejí společenství. Chrám je pro každého křesťana duchovním domem, kde najde občerstvení Kristovo. Zde se vychovává lidská osobnost, aby člověk žil podle krásy a síly, kterou

dostal od Stvořitele. V chrámě se duchovně vzděláváme a nacházíme zde to, co nám nedá ani vlastní dům, ani dům přátel a známých. Trénuje se zde náš duch, zde se rozvíjí naše duchovní síla. Učíme se, abychom nesli lásku tam, kde je trápení, radost tam, kde je bída, smíření tam, kde je nesvár, smíření do vztahů v rodině, na pracovišti, v sousedství. Můžeme zde slyšet zprávy evangelia, které jsou užitečnější než zprávy o vraždách, násilnostech a loupežích, které každý den chrlí sdělovací prostředky. Kostel je místo, kde si víc a více uvědomujeme smysl své existence, smysl událostí, které zasahují do našeho života. Slyšíme zde, že náš život má hluboký smysl a velikou cenu. Máme důvod sem chodit co nejčastěji a děkovat Bohu.

23. 11. 2008

Slavnost Ježíše Krista Krále

1. čtení Ez 34, 11 - 12. 15 - 17

2. čtení 1 Kor 15, 20 - 26. 28

Evangelium Mt 25, 31 - 46

„Posaďte se na svůj slavný trůn a oddělte jedny od druhých.“

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. Oddělte jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: 'Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připraveno od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.' Spravedliví mu na to řeknou: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?' Král jim odpoví: 'Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali.' Potom řekne i těm po levici: 'Přýč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.' Tu mu na to řeknou také oni: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?' On

jim odpoví: 'Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.' A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

Ozvěna slova:

Poslední neděle liturgického roku je předobrazem zralosti Božího království a plné královské moci Ježíše Krista - krále vesmíru, toho, který je první a poslední, alfa i omega, začátek i konec. Kristus, korunovaný vládce světa, v temných studených dnech týdne před adventem září v temnotách jako vítěz a ochránce tajemného běhu světa. Ať se v něm dnes děje cokoli, všechny činy a události se neviditelnými provázky sbíhají pod Kristovy ruce, ruce vladaře, který jediný ví, kam svět směřuje a který jediný zaručuje jeho zdárný konec. Ti, kdo otevřeli svá srdce Boží lásce a milosrdenství, vejdou do plného života, ale údělem těch, kdo ho až do smrti odmítali, jejich údělem bude oheň, který nehasne. Když se zamyslíme nad Kristovou vládou, nad církví v nebi - v nebeském Jeruzalémě, pak naše chvála je plná radostné vděčnosti a štěstí nad takovou budoucností, která je Bohem připravena pro všechny, kdo ho milují. Tato myšlenka nás posiluje naději, že náš život má nádherný cíl. Tam, u Otce v království Ježíše Krista je náš trvalý domov. My dnes oslavujeme Krista ne jako pozemského vladaře, ale jako Krále, který chce kralovat v našich myslích, v našich srdcích, v rodinách, v celé naší společnosti svou spravedlností, láskou a pokojem. Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne všem.

Slovo Boží v liturgii:

16. 11. 2008 33. neděle v mezidobí

1. čtení Př 31, 10 - 13. 19 - 20. 30 - 31

2. čtení 1 Sol 5, 1 - 6

Evangelium Mt 25, 14 - 30

30. 11. 2008 1. neděle adventní

1. čtení Iz 63, 16b - 17; 64, 2b - 7

2. čtení 1 Kor 1, 3 - 9

Evangelium Mk 13, 33 - 37

7. 12. 2008 2. neděle adventní

1. čtení Iz 40, 1 - 5. 9 - 11

2. čtení 2 Petr 3, 8 - 14

Evangelium Mk 1, 1 - 8

8. 12. 2008 Panna Maria počatá bez poskvrny prvotního hříchu

1. čtení Gn 3, 9 - 15. 20

2. čtení Ef 1, 3 - 6. 11 - 12

Evangelium Lk 1, 26 - 38

Úmysly Apoštolátu modlitby - listopad

1. Aby svědectví lásky svatých upevnilo křesťany v úctě k Bohu a bližním a v napodobování Krista, který přišel, aby sloužil a ne, aby se mu sloužilo.
2. Aby křesťanská společenství v Asii, rozjímající o Kristu, nalézala vhodný způsob jak ho hlásat lidu kontinentu s tak bohatou kulturou a spiritualitou.
3. Ať v Božím lidu roste vnímavost ke svátosti pomazání nemocných, aby tak nikdo nezemřel nesmířen s Bohem.

Úmysly mší svatých na měsíc listopad - prosinec

10. Po	7.30	za + rodiče Holbovy, syna Jiřího, zetě Josefa, za rodiče Bačovy, za duše v očistci a za živou rodinu
11. Út	17.00	za + Josefa Divoše, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
12. St	17.00	za + rodiče Měříčkovy, jejich + děti a za živou rodinu
13. Čt	16.30	za + Zdeňka Kozáčka a jeho + dědečka
14. Pá	17.00	za + Františku Kostkovou, syna Antonína, zetě, rodiče Kostkovy a Šabršulovy a za duše v očistci
15. So	18.00	za + Janu Lysákovou, Aloise Lysáka a za živou rodinu

16. Ne	7.30	za + Bedřicha Nevrlku, + rodiče z obou stran a za živou rodinu
	9.00	za + Františka Pindáka a jeho otce, za duše v očistci a požehnání pro živou rodinu
	10.30	za farníky
17. Po	7.30	za + Jaroslava Kozubíka, nemocnou manželku a pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu
18. Út	17.00	za + rodinu Matějčkovu, Stružkovu a za živou rodinu
19. St	17.00	za dceru Martinu, bratra Bedřicha, rodinu Louckou, Šerou, Hořákovu a za živou rodinu
20. Čt	17.00	za + rodiče Juřicovy a syna Antonína
21. Pá	17.00	za + Emílii Tománkovou, + rodiče a prarodiče Dorňákovy, za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
22. So	7.30	za + Marii Lysákovou, + manželka a děti

23. Ne	7.30	za + rodiče Krahulcovy, syna, vnuka, za duše v očistci a za živou rodinu
	9.00	za + Josefa Strnku, dvoje + rodiče a sourozence a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
	10.30	za farníky
24. Po	7.30	za + rodiče Lysákovy ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
25. Út	17.00	za + Josefa Nováka, Boží pomoc pro živou rodinu a duše v očistci
26. St	17.00	za + rodiče Loucké a Butorovy s prosbou o pomoc a ochranu pro živou rodinu
27. Čt	17.00	za živou a + rodinu Lysáčkovu a duše v očistci
28. Pá	17.00	za + manželka, sestru, dvoje rodiče, Boží ochranu pro živou rodinu
29. So	7.30	za + Františka Pindáka, za + rodinu Pindákovu a Častulíkovu

30. Ne	7.30	za + Jana a Marii Lysáčkovy, syna Josefa s manželkou, za živou rodinu a duše v očistci
	9.00	za + Karla Búbelu, rodiče Búbelovy, Smržovy, jejich + děti a živou rodinu
	10.30	za farníky
1. Po	6.45	dantis
2. Út	17.00	za + rodiče Křekovy, + syna Karla, + rodiče Beňovy, + čtyři dcery a vnučku Marii
3. St	17.00	za + Vincence Chuchmu, + rodiče Chuchmovy a za živou rodinu
4. Čt	17.00	za + Františka Křeka, jeho + rodiče, zetě Pavla a + Cyrila Marka
5. Pá	7.30	za živé a + členy živého růžence
	17.00	za nemocné
6. So	7.30	na poděkování za přijatá dobrodiní (30 let manželství), za pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu

7. Ne	7.30	za + rodiče Ptáčkovy, bratra Stanislava, tety Annu Hověžákovu, Aloisii Zouharovou, strýce Ludvíka a živou rodinu
	9.00	za + rodiče Krahulcovy, Jana Pospíšila, duše v očistci a živou rodinu
	10.30	za farníky
8. Po	6.45	za + Václava Jelínka, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.00	za + Josefa Machalu, dvoje + rodiče, vnučku Petru, za + Leonku Šerou, za duše v očistci a živou rodinu
9. Út	17.00	za + rodiče Ivanišovy, za duše v očistci a živou rodinu
10. St	17.00	za + Blaženu a Aloise Strnadovy, duše v očistci a živou rodinu
11. Čt	17.00	za + Aloisii a Karla Poláchovy, + dva syny, + dvoje rodiče a sourozence, duše v očistci a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
12. Pá	17.00	za + manželka Stanislava, + rodiče Pagáčovy a Divošovy, za + Blaženu Endelovou a živou rodinu
13. So	15.00	za + rodiče Lysákovy z Bylniček, jejich + sourozence a za dar zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu

14. Ne	7.30	za + rodinu Bjelesovou, Aloise Baču, jeho manželku, jejich syna a ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu
	9.00	za + Marii Červenkovou, švagra Františka, za + rodiče z obou stran a živou rodinu
	10.30	za farníky

*Můj Králi,
má spáso,*

*nikdo není jako Ty,
za činy Tvé, z lásky
mocné,
životem chci chválu
vzdát.*

*Můj Králi, má spáso,
bezpečný přístav jsi můj,
ať vším co jsem
a vším co mám
nepřestanu chválit Tě.*

*Tobě ať jásání
z úst našich zní,
sláva i moc*

*Tobě jen náleží.
Urcholky hor*

*se sklání před Tebou,
moře chválí sílu Tvou.*

*Před jménem Tvým
s radostí Ti zpívám,
jsi moje láska,*

*Tebe uctívám,
navždy mi zůstane
úkrytem
náruč Tvá.*

